

her ere komme til Stede. Naar der nu af det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) foreslaas, at man skulde gaa til at ændre Krigsrettens Sammensætning, har det ogsaa været noget paa Tale mellem Ministeren og hans nærmeste Venner i Udvalget. Jeg vil dog bemærke, at det ærede Medlems Forslag i Virkeligheden betyder en Indskrænkning af Underklasserne som Bestanddel af Krigsretten. Nu ved denne Lejlighed at gaa med dertil tror jeg ikke vilde vinde Tingets Bifald.

Den højtærede Minister fremhævede, hvad der taler mod Ændringsforslaget under Nr. 4 om, at der kan gaa en almindelig Drøftelse forud for Afstemningen. Det er et Forslag, jeg som Jurist ikke kan andet end have en Del Sympati for; men overfor de Indvendinger, der fremførtes fra militær Side, nemlig at f. Eks. et Par unge Sergenter eller Korporaler eller unge Løjtnanter, staaende overfor Udtalelser af deres overordnede, af de højere Officerer vilde blive paavirkede for stærkt i deres Stemmegivning, og at det vilde være umuligt fuldstændig at beskytte deres Frihed paa den Maade — overfor disse Indvendinger maa jeg erkende, at her er vist ikke andet at gøre, dersom man vil ændre paa disse Punkter, end at man maa gaa til en mere fuldstændig Omdannelse af Krigsretterne, og det vil medføre Konsekvenser. Skulde vi virkelig beskytte Afstemningen, maatte det være ved hemmelig Afstemning i en saadan Form, at den ene ikke faar at vide, hvordan den anden har stemt, men det vilde jo være noget ganske ekseptionelt, og det er der heller ikke foreslaaet.

Hvad der er sagt af det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) om Tidspunktet for Defensors Tiltræden, kan jeg slutte mig til. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der nu er saa ivrig for, at vi skulle indføre en partiel Reform paa dette Omraade, at vi skulle indføre Forsvaret paa et tidligere Tidspunkt; naturligvis vilde det være en Forbedring; men den Gang det samme Forslag paa den civile Retsplejes Omraade forelaa fra det daværende Medlem for Randers, Overretssagfører Poul Rasmusen, mærkede man aldeles ikke noget til denne varme Interesse for denne lille Reform, som det ærede Medlem nu fremfører. (*Alfred Christensen*: Jeg har selv stillet det Forslag i 1896; det er mit Forslag fra 1896). Saa er det ikke lykkedes det ærede Medlem at vinde det høje Tings Interesse derfor. (*Alfred Chri-*

stensen: Tinget har vedtaget det). Jeg taler om det Forslag, som blev indbragt af Overretssagfører Poul Rasmusen, og det er ikke mig bekendt, at det naaede nogen Støtte fra det ærede Medlem Side; jeg tror, det ærede Medlem tager fejl i dette.

Hovedpunktet i Flertallets Ændringsforslag er jo Ændringsforslaget om Overkrigsrettens Sammensætning. Nu vil det ærede Mindretal have, at det skal være Højesteret, der skal indsættes her. Det er Tilfældet i Norge, dog med den Forskel, at der er der militære Medlemmer, der træde til. Men i øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at der jo aldrig i de Overvejelser, som her inden Landet have fundet Sted fra sagkyndig Side, har været tænkt paa at gøre Højesteret til øverste Domstol; og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er en Ordning, som ikke vilde være tilfredsstillende, og som man ikke er videre tilfreds med i Norge og næsten ikke har noget andet Sted. Den Ordning, man har andre Steder, er af den Beskaffenhed, at den Ordning, der vilde blive gennemført efter Flertallets Forslag, fuldtud kan staa Maal med den. I de fleste Lande er nemlig den højeste militære Ret sammensat af et Overtal af Officerer og af et Mindretal af Jurister. I Tyskland, hvor de have en militær Strafferetspleje af temmelig ny Dato, er der i den øverste Krigsret 5 Officerer og 2 Jurister; i Frankrig bestaar Revisionsretten kun af 5 højere Officerer; i Holland bestaar den øverste Krigsret af 3 Jurister og 4 militære, og i Belgien sidder der ved Siden af den civile Formand i den øverste Krigsret 4 højere Officerer. Jeg vil derfor fremhæve, at det i Virkeligheden maa betegnes som et mod civile Interesser og civile Synspunkter yderst imødekommende Standpunkt, som den højtærede Forsvarsminister har indtaget, idet han har fulgt Udvalgets Flertal med Hensyn til at gøre Flertallet i denne Ret til civile juridiske Medlemmer.

Jeg har i og for sig nogen Sympati for den Tanke, der ligger til Grund for det ærede Mindretals Forslag om at sætte en Stabssergent ind i Overkrigsretten; men jeg erkender, at det er et Brud paa den Ordning, man i øvrigt har med stabile Medlemmer, og jeg tror, at medens det er et Spørgsmaal, som kan tages op igen ved en samlet Revision af den militære Retspleje, vil det ikke være rigtigt at kaste dette ganske ny Punkt ind her. Jeg vil ogsaa fremhæve, at, saa vidt mig bekendt, er der ikke noget Land i Verden, hvor man har sammensat sin Overkrigsret paa